YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

7 päivänä helmikuuta 2001 *

Asioissa T-38/99—T-50/99,

Sociedade Agrícola dos Arinhos, Ld.ª, kotipaikka Lissabon (Portugali),

Sociedade Agrícola do Monte da Aldeia, Ld.ª, kotipaikka Lissabon,

António José da Veiga Teixeira, kotipaikka Coruche (Portugali),

Sociedade Agrícola Monte da Senhora do Carmo SA, kotipaikka Almeirim (Portugali),

Sociedade Agrícola de Perescuma SA, kotipaikka Almeirim,

Sociedade Agrícola Couto de Fornilhos SA, kotipaikka Moura (Portugali),

Casa Agrícola da Raposeira, Ld.ª, kotipaikka Coruche,

José de Barahona Núncio, kotipaikka Évora (Portugali),

Prestase — Prestação de Serviços e Contabilidade, Ld.ª, kotipaikka Lissabon,

Sociedade Agro-Pecuária da Herdade do Zambujal, Ld.ª, kotipaikka Palmela (Portugali),

Francisco Luís Pinheiro Caldeira, kotipaikka Campo Maior (Portugali),

Sociedade Agrícola Cabral de Ascensão, Ld.ª, kotipaikka Horta dos Arcos, Serpa (Portugali), ja

* Oikeudenkäyntikieli: portugali.

Joaquim Inácio Passanha Braancamp Sobral, kotipaikka Lissabon,

edustajinaan asianajajat C. Botelho Moniz ja J. Rôla Roque, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajina,

joita tukee

Portugalin tasavalta, asiamiehinään L. Fernandes, A. C. Seiça Neves ja A. M. Conçalves Monteiro, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään A. M. Alves Vieira ja G. Berscheid, avustajanaan asianajaja V. Airão, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

joissa kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa Portugalissa esiintyvän naudan tarttuvan enkefalopatian takia tarpeellisista kiireellisistä suojatoimenpiteistä 18 päivänä marraskuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 98/653/EY (EYVL L 311, s. 23) 2 artiklan a kohdan siltä osin kuin

siinä kielletään viemästä Portugalista Espanjaan ja Ranskaan taisteluhärkiä, joita on tarkoitus käyttää kulttuuri- ja urheilutapahtumissa,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit R. M. Moura Ramos ja P. Mengozzi,

kirjaaja: hallintovirkamies G. Herzig,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 20.9.2000 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Tosiseikat ja asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Asian 13 kantajaa ovat portugalilaisia taisteluhärkien kasvattajia. Näitä härkiä on tarkoitus käyttää kulttuuri- ja urheilutapahtumissa, joita järjestetään Euroo-

pan unionin jäsenvaltioista vain Portugalissa, Espanjassa ja Ranskassa. Kyseistä härkärotua kasvatetaan ainoastaan näissä kolmessa jäsenvaltiossa.

2 Portugalilainen taisteluhärkien kasvattajien yhdistys, joka oli saanut tietää Euroopan yhteisön aikeista tehdä portugalilaisten nautaeläinten vientiä koskeva päätös, lähetti 10.11.1998 komission puheenjohtajalle telekopion, johon sisältyvällä selvityksellä se pyrki kiinnittämään tämän huomion portugalilaisten taisteluhärkien erityistilanteeseen.

3 Komissio teki 18.11.1998 päätöksen 98/653/EY Portugalissa esiintyvän naudan tarttuvan enkefalopatian takia tarpeellisista kiireellisistä suojatoimenpiteistä (EYVL L 311, s. 23; jäljempänä riidanalainen päätös). Tämä päätös perustuu EY:n perustamissopimukseen, eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annettuun neuvoston direktiiviin 90/425/ETY (EYVL L 224, s. 29), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY (EYVL L 62, s. 49), ja erityisesti kyseisen direktiivin 10 artiklan 4 kohtaan, sekä eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annettuun neuvoston direktiiviin 89/662/ETY (EYVL L 395, s. 13), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY, ja erityisesti kyseisen direktiivin 9 artiklan 4 kohtaan.

4 Riidanalaisen päätöksen johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa komissio esittää, että Portugaliin on tehty naudan tarttuvaan enkefalopatiaan (jäljempänä BSE) liittyvien ongelmien takia useita tarkastuskäyntejä vuonna 1996, joiden perusteella on havaittu, että kaikkia riskitekijöitä ei vielä ole hoidettu asianmukaisesti. Lisäksi komission elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston 28.9. ja 2.10.1998 välisenä aikana tekemä seurantakäynti on vahvistanut, että

riskitekijöiden valvontaa koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanossa on edelleen tiettyjä puutteita.

5 Riidanalaisen päätöksen 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Portugalin on varmistettava, että sen alueelta muihin jäsenvaltioihin tai kolmansiin maihin ei toimiteta seuraavia:

a) elävät nautaeläimet ja nautaeläinten alkiot;

— — ."

6 Kyseisen päätöksen 4 artiklan mukaan Portugalin on varmistettava, että 1.8.1999 asti sen alueelta muihin jäsenvaltioihin tai kolmansiin maihin ei toimiteta Portugalissa teurastetuista nautaeläimistä saatua lihaa, tuotteita tai aineksia.

7 Riidanalaisen päätöksen 16 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tätä päätöstä tarkastellaan uudelleen viimeistään 18 kuukauden kuluttua sen tekemisestä kokonaistilanteen ja erityisesti taudin esiintyvyyden kehityksen ja

asiaa koskevien toimenpiteiden tehokkaan täytäntöönpanon sekä uuden tieteellisen tiedon perusteella."

8 Päätös on sen 18 artiklan mukaan osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

9 Riidanalaisella päätöksellä vahvistetun, vientiä Portugalin ulkopuolelle koskevan kiellon voimassaoloa jatkettiin myöhemmin 1.2.2000 asti 28.7.1999 tehdyllä komission päätöksellä 1999/517/EY (EYVL L 197, s. 45), jolla riidanalaista päätöstä myös muutettiin tietyiltä osin.

10 Riidanalaista päätöstä muutettiin myös 21.10.1999 tehdyllä komission päätöksellä 1999/713/EY (EYVL L 281, s. 90). Tässä päätöksessä, jolla tehtiin tiettyjä poikkeuksia riidanalaisella päätöksellä vahvistettuun vientikieltoon, hyväksyttiin muun muassa mahdollisuus viedä taisteluhärkiä Portugalista muihin jäsenvaltioihin tietyillä edellytyksillä.

11 Riidanalaista päätöstä muutettiin vielä 31.1.2000 tehdyllä komission päätöksellä 2000/104/EY (EYVL L 29, s. 36). Riidanalaisen päätöksen 4 artiklassa tarkoitettua vientikieltoa koskeva aikarajoitus poistettiin. Lisäksi riidanalaisen päätöksen 16 artiklaa muutettiin sen edellyttämiseksi, että riidanalaista päätöstä, sellaisena kuin se oli muutettuna, tarkastellaan uudelleen "viimeistään 18 päivänä toukokuuta 2000 kokonaistilanteen — — perusteella".

12 Komissio käytti 6.6.2000 tekemillään päätöksillä 2000/371/EY ja 2000/372/EY (EYVL L 134, s. 34 ja 35) riidanalaisen päätöksen 3 artiklan 7 kohdassa sää-

dettyä mahdollisuutta, sellaisena kuin se vahvistettiin päätöksellä 1999/713/EY, ja asetti 7.6.2000 ajankohdaksi, jolloin taisteluhärkien vienti Portugalista Ranskaan ja Espanjaan saadaan aloittaa.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

13 Kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 12.2.1999 jättämissään kanteissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan riidanalaisen päätöksen 2 artiklan a kohdan siltä osin kuin siinä kielletään viemästä Portugalista taisteluhärkiä; asiat ryhmiteltiin niiden rekisteröinnin yhteydessä uudelleen siten, että ne muodostavat ainoastaan yhden asian.

14 Pääasian kantajista seitsemän on esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 19.4.1999 jättämällään erillisellä asiakirjalla EY:n perustamissopimuksen 185 ja 186 artiklan (joista on tullut EY 242 ja EY 243 artikla) ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen nojalla välitoimihakemuksen. Kyseiset kantajat ovat vaatineet, että välitoimista päättävä tuomari lykkää riidanalaisen päätöksen 2 artiklan a kohdan täytäntöönpanoa siltä osin kuin siinä kielletään viemästä Portugalista taisteluhärkiä sekä päättää muista tarkoituksenmukaisiksi katsomistaan välitoimista.

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hylkäsi välitoimihakemuksen 9.8.1999 antamallaan määräyksellä.

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 14.10.1999 antamallaan määräyksellä Portugalin hallituksen väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajien vaatimuksia.

17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin pyysi asianosaisia ja väliintulijaa esittämään huomautuksensa päätöksellä 1999/713/EY toteutetusta riidanalaisen päätöksen muutoksesta ja tämän muutoksen vaikutuksesta esillä olevaan asiaan. Kantajat pitäytyivät kanteissaan tekemättä niihin muutoksia.

18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn.

19 Asianosaisten ja väliintulijan suulliset lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 20.9.2000 pidetyssä istunnossa.

20 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen 2 artiklan a kohdan siltä osin kuin siinä kielletään viemästä Portugalista Espanjaan ja Ranskaan taisteluhärkiä, joita on tarkoitus käyttää näissä jäsenvaltioissa järjestettävissä kulttuuri- ja urheilutapahtumissa

— velvoittaa komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

21 Väliintulija vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— toteaa kanteen olevan perusteltu ja siten kumoaa riidanalaisen päätöksen kantajien vaatimusten mukaisesti

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

22 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta tai toissijaisesti hylkää sen perusteettomana

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Pääasia

23 Kantajat vetoavat lähinnä kahteen perusteeseen. Ensimmäinen peruste koskee päätöksen edellytysten virheellistä arviointia ja perusteluvelvollisuuden laimin-

lyöntiä ja toinen peruste EY:n perustamissopimuksen 30, 34 ja 36 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 28, EY 29 ja EY 30 artikla) rikkomista sekä suhteellisuusperiaatteen loukkaamista. Komissio riitauttaa kantajien kanneperusteet ja vaatii, että kanne on jätettävä tutkimatta.

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet

24 Komissio väittää, että riidanalainen päätös ei koske kantajia erikseen, sillä kantajien tosiasiallinen tilanne ei sisällä sellaisia erityispiirteitä, joiden perusteella ne voitaisiin yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu.

25 Komissio katsoo tältä osin, että kantajien tilannetta ei voida erottaa muiden portugalilaisten nautaeläinten kasvattajien tilanteesta. Komission mukaan se, että taisteluhärkiä kasvatetaan vain käytettäväksi kulttuuri- ja urheilutapahtumissa, ei estä sitä, että eläin saattaa näytösareenalla kuoltuaan joutua ravintoketjuun, sillä sen lihaa voidaan muun muassa tarjoilla erikoisravintoloissa.

26 Vastaaja korosti vielä suullisessa käsittelyssä, että kantajien komission puheenjohtajalle osoittama telekopio, jossa selvitettiin kantajien tilannetta, lähetettiin vain kymmenen päivää ennen riidanalaisen päätöksen muodollista hyväksymistä.

Päätösluonnos, joka oli sovellettavan lainsäädännön nojalla vuoden 1998 lokakuussa annetun eläinlääkintäkomitean lausunnon mukainen, oli tuolloin jo laadittu.

27 Kantajat väittävät täyttävänsä EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa (josta on tullut EY 230 artiklan neljäs kohta) asetetut asiavaltuuden edellytykset, sillä riidanalainen päätös koskee heitä suoraan ja erikseen.

28 Kantajat vetoavat sellaiseen tosiasialliseen tilanteeseen, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista elävien nautaeläinten kasvattajista ja kauppiaista, joihin edellä mainittu kielto yleisesti soveltuu.

29 Ensinnäkin kantajat kasvattavat rodultaan erityisiä nautaeläimiä, joita on tarkoitus käyttää vain Portugalissa, Espanjassa ja Ranskassa järjestettävien kulttuuri- ja urheilutapahtumien taisteluissa. Nämä taisteluhärät eroavat kaikista muista nautaeläimistä; niiden vieminen on johdonmukaista, vaikka ne olisi kansanterveyden suojelemiseksi hävitettävä taistelun jälkeen.

30 Toiseksi kantajat on merkitty portugalilaisiin taisteluhärkien kantakirjoihin ja espanjalaisiin taisteluhärkärotujen kantakirjoihin. Viimeksi mainittuun kantakirjaan tehtävät merkinnät ovat riippumattomia ensin mainittuun kantakirjaan tehtävistä merkinnöistä, sillä ne kuuluvat Espanjan lainsäädännössä asetettujen edellytysten alaisuuteen.

31 Kolmanneksi kun kantajat vievät ja kuljettavat härkiä Espanjaan tai Ranskaan, niiden on noudatettava taisteluhärkiin sovellettavia erityisiä sääntöjä (joita ei

sovelleta muihin nautaeläimiin), joilla varmistetaan kaikkien kuljetettavien eläinten tarkka valvonta. Nämä säännöt ovat olennainen osa eläinten alkuperän tunnistamiseen liittyvistä takeista.

32 Neljänneksi kantajat olivat jo ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä kiinnittäneet sen yhdistyksen, jonka jäseniä ne ovat (portugalilainen taisteluhärkien kasvattajien yhdistys), välityksellä komission huomion portugalilaisten taisteluhärkien erityisiin ominaisuuksiin ja niihin sovellettaviin säännöksiin sekä pyytäneet komissiota ottamaan huomioon nämä ominaisuudet. Kyseinen yhdistys ei itse harjoita taloudellista tai jäsenistään riippumatonta toimintaa.

33 Tältä osin kantajat huomauttavat, että yhdessä portugalilaisen taisteluhärkien kasvattajien yhdistyksen muiden jäsenten kanssa ne tekivät komissioon 20.7.1998 kantelun, jossa ne pyysivät sitä puuttumaan ongelmiin, joita Espanjan viranomaiset aiheuttivat portugalilaisiin kantakirjoihin merkittyjen taisteluhärkien kuljetukselle. Tässä kantelussa kantajat antoivat komissiolle tietoja, jonka perusteella se saattoi ymmärtää taisteluhärkiin sovellettavien säännösten erityisyyden muihin nautaeläimiin sovellettaviin säännöksiin verrattuna.

34 Lisäksi kun kantajat saivat tietää, että nautaeläinten täydellisestä vientikiellosta ollaan tekemässä päätöstä, ne lähettivät komission puheenjohtajalle 10.11.1998 telekopion, johon sisältyvällä selvityksellä ne halusivat kiinnittää komission huomion portugalilaisten taisteluhärkien erityistilanteeseen. Kantajat korostivat tässä selvityksessä, että oli mahdollista toteuttaa myös toisenlaisia toimenpiteitä (kuten velvollisuus härkien polttamiseen näytöksen jälkeen), jotka myös suojelisivat kansanterveyttä mutta rajoittaisivat yhteisön sisäistä kauppaa vähemmän.

35 Lopuksi kantajat vielä toteavat, että niistä suurin osa oli tehnyt espanjalaisten ja ranskalaisten toimijoiden kanssa sopimuksia espanjalaisilla ja/tai ranskalaisilla näytösareenoilla vuonna 1999 järjestettäviin härkätaisteluihin tarkoitettujen taisteluhärkien myynnistä. Näiden sopimusten täyttäminen oli riidanalaisen päätöksen johdosta mahdotonta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

36 Perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa kanteen hänelle osoitetusta päätöksestä tai päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu asetuksena tai toiselle henkilölle osoitettuna päätöksenä, koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen.

37 On huomattava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan päätös koskee perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan mukaisessa merkityksessä erikseen muita kuin niitä, joille se on osoitettu, ainoastaan silloin, kun tämä päätös vaikuttaa niihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista ja ne voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin ne, joille päätös on osoitettu (asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s. 197, 223; Kok. Ep. I, s. 181; asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, 20 kohta ja asia T-435/93, ASPEC ym. v. komissio, tuomio 27.4.1995, Kok. 1995, s. II-1281, 62 kohta). Perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan tavoitteena on nimittäin antaa oikeussuojaa myös henkilöille, joille riidanalaista päätöstä ei ole osoitettu mutta joita se silti koskee samalla tavalla kuin niitä, joille se on osoitettu (asia 222/83, Commune de Differdange ym. v. komissio, tuomio 11.7.1984, Kok. 1984, s. 2889, 9 kohta).

38 Tämän oikeuskäytännön valossa on siis tutkittava, koskeeko riidanalainen päätös kantajia niille tunnusomaisten erityispiirteiden takia tai onko olemassa sellainen

tosiasiallinen tilanne, jonka perusteella kantajat erottuvat kyseisen päätöksen suhteen kaikista muista toimijoista, joihin päätöstä voidaan soveltaa.

39 Esillä olevassa asiassa riidanalaisella päätöksellä toteutetaan kiireellisiä toimenpiteitä, jotka ovat tarpeellisia Portugalissa esiintyneiden BSE-tapausten vuoksi. Päätöksessä otetaan käyttöön elävien nautaeläinten ja Portugalissa teurastetuista nautaeläimistä saadun lihan ja muiden tuotteiden vientikielto. Kieltoa perustellaan kansanterveyden suojelulla. Kielto säädettiin alun perin määräaikaiseksi, sillä päätöstä piti tarkastella uudelleen viimeistään 18 kuukauden kuluttua sen tekemisestä kokonaistilanteen perusteella.

40 Kantajat esittävät aluksi, että niiden kasvattamia nautaeläimiä on tarkoitus käyttää kulttuuri- ja urheilutapahtumissa järjestettävissä taisteluissa, minkä vuoksi intressi niiden viemiseen on edelleen olemassa, vaikka ne olisikin hävitettävä taistelun jälkeen. Lisäksi kantajat väittävät, että niiden härät on merkitty portugalilaisiin ja espanjalaisiin taisteluhärkien kantakirjoihin ja että kyseisten eläinten vientiä ja kuljettamista Espanjaan ja Ranskaan säännellään erityisin säännöksin, joilla varmistetaan kaikkien vietyjen eläinten tarkka valvonta.

41 Näiden seikkojen ei voida katsoa muodostavan sellaista erityistä tilannetta, jonka perusteella kantajat erottuvat kaikista muista nautaeläinten kasvattajista tai viejistä, joihin kyseisellä päätöksellä vahvistettu vientikielto vaikuttaa.

42 Se, että kantajien viemillä taisteluhärillä on muihin nautaeläimiin verrattuna erilaisia ominaisuuksia ja että niihin sovelletaan erityisiä kasvattamisedellytyksiä ja kohdistetaan erityistä valvonta, ei liity siihen tapaan, jolla kyseinen päätös vaikuttaa kantajiin.

43 Päätös ei nimittäin siltä osin kuin siinä kielletään nautaeläinten vienti vaikuta kantajiin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista toimijoista. Päätös koskee kantajia vain sen vuoksi, että ne ovat objektiivisesti arvioiden nautaeläinten viejiä, eli samalla perusteella kuin kaikkia muitakin toimijoita, jotka harjoittavat samaa toimintaa Portugalissa. Siten päätös kohdistuu abstraktisti ja yleisesti määrittelemättömiin henkilöryhmiin ja sitä sovelletaan objektiivisesti määriteltyihin tilanteisiin.

44 Kyseiset kantajien väitteet on siis hylättävä.

45 Kantajat väittävät lisäksi, että ne olivat ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä kiinnittäneet taisteluhärkien kasvattajien yhdistyksen, jonka jäseniä ne ovat, välityksellä komission huomion portugalilaisten taisteluhärkien erityisiin ominaisuuksiin ja niihin sovellettaviin säännöksiin sekä pyytäneet komissiota ottamaan huomioon nämä ominaisuudet.

46 On huomattava, että vaikka oletettaisiinkin, että kantajien mainitsemilla kirjeillä ja yhteydenotoilla olisi ollut riidanalaisen päätöksen kohteeseen vaikuttava yhteys, vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että vaikka henkilö osallistuu tavalla tai toisella menettelyyn, joka johtaa yhteisön säädöksen antamiseen tai toimenpiteen tekemiseen, tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että toimenpide koskisi henkilöä erikseen muutoin kuin silloin, kun hänelle annetaan sovellettavassa yhteisön lainsäädännössä tiettyjä menettelyllisiä takeita (asia T-585/93, Greenpeace ym. v. komissio, määräys 9.8.1995, Kok. 1995, s. II-2205, määräyksen 56 ja 63 kohta ja asia Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio, tuomio 13.12.1995, Kok. 1995, s. II-2941, tuomion 55 ja 59 kohta).

47 Tässä tapauksessa kantajien väitettä on arvioitava ottaen huomioon esillä olevaan asiaan sovellettava yhteisön lainsäädäntö ja erityisesti direktiivit 89/662/ETY ja 90/425/ETY siltä osin kuin kyse on sellaisten kiireellisten toimenpiteiden vahvistamisesta, joiden tavoitteena on vaaran torjuminen, kun havaitaan, että on puhjennut epitsoottinen eläintauti tai jokin uusi vaarallinen ja tarttuva tauti taikka ilmennyt jokin muu seikka, joka saattaisi olla vakavana vaarana eläimille tai ihmisten terveydelle.

48 Tältä osin on todettava, että kyseinen lainsäädäntö ei sisällä säännöksiä, joissa edellytettäisiin, että komission on kiireellisiä toimenpiteitä vahvistaessaan noudatettava menettelyä, jossa kantajilla on oikeus tulla henkilökohtaisesti tai edustajiensa välityksellä kuulluksi. Siten kantajien mainitsemat väliintulot eivät anna kantajille perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan mukaista asiavaltuutta.

49 Lopuksi kantajat kertovat tehneensä Espanjassa ja Ranskassa vuonna 1999 järjestettäviin härkätaisteluihin tarkoitettujen taisteluhärkien myyntisopimuksia, joiden täyttäminen on riidanalaisen päätöksen johdosta mahdotonta.

50 On totta, että yhteisöjen tuomioistuin ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ovat ottaneet tutkittavaksi normatiivisesta säädöksestä nostettuja kumoamiskanteita, koska ylemmäntasoinen oikeussääntö velvoitti säädöksen antajaa ottamaan huomioon kantajan erityisen tilanteen (yhdistetyt asiat T-480/93 ja T-483/93, Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 14.9.1995, Kok. 1995, s. II-2305, 67—78 kohta ja asia T-135/96, UEAPME v. neuvosto, tuomio 17.6.1998, Kok. 1998, s. II-2335, 90 kohta), sillä kantajan tekemät sopimukset, joihin riidanalainen säädös vaikutti, saattavat tietyissä tapauksissa aiheuttaa tällaisen erityisen tilanteen (asia 11/82, Piraiki-Patraiki ym. v. komissio, tuomio 17.1.1985, Kok. 1985, s. 207, 28—31 kohta ja asia C-152/88, Sofrimport v. komissio, tuomio 26.6.1990, Kok. 1990, s. I-2477, 11—13 kohta).

51 Nyt käsiteltävä asia kuitenkin eroaa edellä mainittujen tuomioiden taustalla olevista asioista, sillä tällaista velvollisuutta ei ole nyt käsiteltävässä asiassa. Siten tätä perustetta ei voida hyväksyä.

52 Edellä esitetyn perusteella kanteiden tutkittavaksi ottamisen edellytys, jonka mukaan riidanalaisen säädöksen on koskettava kantajia erikseen, ei täyty esillä olevassa asiassa.

53 Näin ollen kanteet on jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

54 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian ja komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantajat on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien välitoimimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

55 Väliintulijana esiintynyt Portugalin tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(neljäs jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Kanteet jätetään tutkimatta.**

2) **Kantajat vastaavat oikeudenkäyntikuluista, mukaan lukien välitoimimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.**

3) **Väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Tiili Moura Ramos Mengozzi

Julistettiin Luxemburgissa 7 päivänä helmikuuta 2001.

H. Jung

kirjaaja

P. Mengozzi

neljännen jaoston puheenjohtaja